

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/26/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111207498
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4111207498.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: N. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. I. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie sumy 4.960,28 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 15. novembra 2012 č.k. 10C/106/2012-69, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania v sume 27,08 eura právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 96 ods. 1 OSP pre späťvzatie návrhu navrhovateľa vo veci samej. Zároveň podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol, že navrhovateľovi sa vracia súdny poplatok vo výške 290,87 eura, krátený o 6,63 eura, ktorý bude vrátený cestou Daňového úradu Bratislava, ul. Ševčenkova 32. Zároveň rozhodol o trovách konania tak, že odporkyňi náhradu trov konania nepriznal. O trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 428,64 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že dňa 02.12.2011 bol vo veci vydaný platobný rozkaz č.k. 12Ro/109/2011-31, ktorý bol v dôsledku podaného odporu zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporkyne zrušený, pričom dňa 31.10.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené späťvzatie návrhu na začatie konania, v ktorom navrhovateľ žiadal konanie zastaviť bez toho, aby uviedol dôvod späťvzatia, s tým, že vedľajšiemu účastníkovi žiadal náhradu trov konania nepriznať. Rozhodnutie o náhrade trov súd odôvodnil ust. § 146 ods. 2 vety prvej OSP tak, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania a preto majú odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne právo na náhradu trov konania. Nepriznanie trov konania odporkyňi súd odôvodnil tým, že odporkyňi v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy konania nevznikli. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania vo výške 428,64 eura, ktoré pozostávali z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, a to odmena za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava a vyjadrenie k veci), v celkovej výške 357,20 eura (2 x 170,97 eura) a režijného paušálu vo výške 15,26 eura (2 x 7,63 eura). Okrem toho priznal aj 20% daň z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne preukázal, že je platcom DPH. Súd prvého stupňa určil základnú sadzbu tarifnej odmeny v zmysle ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov vo

výške 170,97 eura, keď vychádzal z hodnoty veci, ktorou bolo zaplatenie istiny 4.960,28 eura. Poukázal na to, že v danom prípade účelnosť vynaložených trov na strane vedľajšieho účastníka vzhliadol v tom, že v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania zobral navrhovateľ svoj návrh späť, v dôsledku čoho došlo k zastaveniu konania.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozhodnutie v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať s použitím ust. § 150 OSP. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Mal za to, že vedľajší účastník na strane odporcu musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Navyše v zmysle ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že nevzhladol význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, pretože samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na to, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade, pričom viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, čo navodzuje dojem účelovosti.

Vedľajší účastník na strane odporkyne v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Konštatoval, že správanie sa navrhovateľa v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých navrhovateľ uplatnil premlčanú pohľadávku, nedávajú predpoklad pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP. O dôvodnosti priznania trov vedľajšieho účastníka svedčí aj novelizované znenie ust. § 137 OSP, ktoré bolo s účinnosťou od 01.01.2012 doplnené tým, že trovami konania sú okrem iného aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Týmito právnickými osobami sú práve združenie na ochranu spotrebiteľov, ktoré majú právo v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov v zmysle ust. § 3 ods. 4, § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Ohľadne priznávania trov konania vedľajšiemu účastníkovi poukázal na rozhodnutia súdov SR. Záverom si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 111,96 eura.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je nedôvodné.

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení konania, o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi a vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporkyne, nebolo odvolaním napadnuté, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal iba výrok týkajúci sa povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 428,64 eura.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 OSP ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

V prípade zastavenia konania v zásade nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania v zmysle § 146 ods. 1 písm. a), b), c), d) OSP. Z tohto pravidla však existujú dve výnimky zakotvené v ustanovení § 146 ods. 2 OSP. Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhej vety OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Otázka zavinenia v takomto prípade sa hodnotí len z procesného hľadiska. Zavinenie navrhovateľa môže spočívať v tom, že podal návrh napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa petitom domáhal, prípadne žaloval po inej strate aktívnej legitimácie (zánik záväzku započítaním), atď. Pokiaľ ide o zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie sa odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť podania návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzatiu návrhu, ale to, že odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 16.03.2011 domáhal voči odporkyni zaplata sumy 4.960,28 eura spolu s príslušenstvom. Súd prvého stupňa dňa 02.12.2011 vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 12Ro/109/2011-31, ktorým odporkyni uložil povinnosť zaplatiť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu navrhovateľovi sumu 4.960,28 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,25% ročne zo sumy 3.516,47 eura od 01.05.2008 do zaplata a náhradu trov konania vo výške 725,61 eura, alebo aby v tejto lehote podala odpor na súde. Ešte pred tým, ako sa podarilo platobný rozkaz doručiť odporkyni do vlastných rúk, bolo dňa 09.02.2012 súdu prvého stupňa doručené oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania so žiadosťou o zaslanie návrhu na začatie konania. Dňa 21.06.2012 bol doručený súdu prvého stupňa odpor vedľajšieho účastníka proti platobnému rozkazu, v ktorom vzniesol námietku premlčania a zároveň si vyčíslil trovy právneho zastúpenia vo výške 428,64 eura, a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava a odpor zo dňa 19.06.2012). Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.11.2012 navrhovateľ oznámil

súdu, že berie návrh späť a konanie žiada zastaviť, pričom žiadal, aby súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania nepriznal. Následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením.

V prejednávanej veci vzal navrhovateľ po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom návrh v celom rozsahu späť, pričom dôvod späťvzatia návrhu neuviedol. Tento dispozitívny úkon navrhovateľa bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska potom platí, že navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť trovy konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP. Z obsahu spisu nevyplýva, že by odporkyni nejaké trovy vznikli, preto jej ich súd nepriznal. Je však nepochybné, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy vznikli titulom právneho zastúpenia advokátom, preto má navrhovateľ povinnosť mu ich nahradiť.

Odvolačný súd dodáva, že v prípade náhrady trov zastaveného konania však platí, že účastník síce má právo na náhradu trov, ale len potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva.

Podľa § 93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V zmysle poznámky 10a) k tomuto ustanoveniu, osobitným predpis je aj zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Z uvedeného vyplýva, že v tých sporoch, ktoré majú povahu spotrebiteľských sporov sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporkyne a nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku. Keďže túto možnosť mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava ust. § 93 ods. 2 OSP. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 OSP). Z uvedeného ustanovenia možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje.

Argumentáciu navrhovateľa v odvolaní, že v danej veci nešlo o účelne vynaložené trovy konania vedľajším účastníkom, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, pretože práve po vznesení námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, vedľajší účastník v danej veci riadne hájil práva účastníka, na strane ktorého vystupuje a samotná okolnosť, či sa dá v konaní zastúpiť právnym zástupcom, je na voľbe vedľajšieho účastníka, pričom medzi trovy konania podľa § 137 OSP patrí aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca vedľajšieho účastníka mohol uskutočniť aj vedľajší účastník, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo vylúčené, aby združenie bolo v konkrétnom konaní zastúpené právnym zástupcom.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne patrí náhradu trov konania, pretože navrhovateľ z procesného hľadiska späťvzatím návrhu zavinil, že sa konanie muselo zastaviť.

Pokiaľ ide o výšku priznanej náhrady trov konania odvolací súd poukazuje na to, že tieto boli priznané v rozsahu akom boli vedľajším účastníkom na strane odporkyne účelne vynaložené a v súlade s právnymi predpismi uvedenými v napadnutom uznesení súdu prvého stupňa. S vyčíslením odmeny za právne služby právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne súdom prvého stupňa sa odvolací súd stotožnil a považuje ho za správny, preto s poukazom aj na vyššie uvedené závery odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenie pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) podľa § 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 14,94 eura, (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 428,64), z režijného paušálu 7,63 eura (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume 4,51 eura (20% zo sumy 14,94 + 7,63). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 27,08 eura, ktoré je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátovi zastupujúceho vedľajšieho účastníka(§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.